

Dragi prieteni ascultători ai Itinerarului Biblic, revenim pe tărâmul Vechiului Testament pentru a face cunoștință cu alt mare profet al trecutului poporului evreu și anume – Ieremia „profetul inimii frânte”.

De fapt, înainte de aborda textul propriu-zis al cărții sale, să trecem în revistă câteva date generale cu privire la această carte.

Trebuie să spun că și aceasta este o carte remarcabilă a Bibliei. Fiecare carte în parte este deosebită, însă aceasta se deosebește într-o manieră neobișnuită. Cei mai multi profeți preferă să păstreze anonimatul cu privire la propria lor identitate, deci nu fac referire la propria persoană în scrierile lor. Ieremia însă scrie o carte profetică autobiografică; el oferă cititorilor detalii despre propria sa viață.

Iată câteva date legate de persoana sa date care vă vor ajuta să vă faceți o primă impresie despre acest bărbat pe care îl vom întâlni în cartea pe care începem să o studiem.

1. s-a născut preot în Anatot, la nord de Ierusalim așa cum reiese chiar din primul verset al primului capitol al cărții.
1. a fost ales să fie profet înainte de a se fi născut, aflăm din **Ieremia 1:5**
2. a fost ales să își exercite chemarea încă de la o vârstă fragedă. **Ieremia 1:6**
3. Dumnezeu este cel care îl însărcinează cu slujba de profet **Ieremia 1:9,10**
4. Își începe activitatea în timpul domniei regelui Iosia și se numără printre cei care iau parte la înmormântarea acestuia. **2 Cronici 35:25**

“Ieremia a făcut un cântec de jale pentru Iosia. Toți cântăreții și toate cântărețele au vorbit despre Iosia în cântecele lor de jale până în ziua de azi, și au ajuns o datină în Israel. Cântările acestea sunt scrise în „Cântecul de jale.”

5. datorită vremurilor teribile în care a trăit, i-a fost interzis să se căsătorească

Ieremia 16:1-4

6. nu a reușit niciodată să convertească pe cineva. A fost respins de către poporul său (Ieremia 11:18-21, 12:6, 18:18), a fost urât, bătut, pus în temnița cu butuci (Ieremia 20:1-3), aruncat în închisoare, învinovățit de a fi fost trădător (Ieremia 37:11-16).

7. mesajul pe care l-a transmis i-a frânt propria inimă **Ieremia 9:1**

8. a vrut să renunțe la slujba pe care o avea, însă Dumnezeu nu l-a lăsat **Ieremia 20:9**

9. a prevăzut distrugerea Ierusalimului și captivitatea în Babilon. Căpitanul forțelor babiloniene i-a permis să rămână în țară. Atunci când rămășița poporului Israel a vrut să fugă în Egipt, Ieremia a profețit împotriva acestui lucru (**Ieremia 42:15 – 43:3**), a fost forțat să plece cu poporul în Egipt (43:6,7) unde a și murit. Tradiția spune că a fost ucis cu pietre de către poporul său.

După cum ușor se poate observa, Ieremia a avut parte de o viață foarte tumultuoasă. A fost, în ciuda tuturor problemelor, un bărbat remarcabil. A fost un bărbat care plângea deseori. Dumnezeu l-a ales pe acest bărbat cu inimă de mamă, cu o voce tremurătoare și cu ochii în lacrimi pentru a transmite un mesaj aspru de judecată. Acest mesaj i-a înmuiat și lui inima. Ieremia a fost un bărbat al lui Dumnezeu.

Sincer, nu cred că noi am alege vreodată un asemenea tip de bărbat pentru a transmite unui popor un mesaj dur. Ne-am orienta poate spre o personalitate puternică, dură, capabilă să exprime un mesaj dur. Însă Domnul, a ales un bărbat cu o inimă tandră și plină de milă.

Un cercetător al Scripturii scria despre Ieremia: "este dificil să îți imaginezi o situație mai dureroasă decât cea în care se găsește un bărbat valoros condamnat să privească agonia unei țări epuizate, să o îngrijească în perioada tulbure care precede dezmembrarea ei și să o vadă pierzându-și vitalitatea încetul cu încetul până când nu mai rămân decât deznădejdea și corupția. Acesta a fost cadrul în care Ieremia își primește chemarea. Ieremia asistă la plecarea poporului său în robie."

Altcineva scrie completând imaginea acestui bărbat – "a fost destinul lui Ieremia să proorocească într-un moment în care în Iuda toate lucrurile se îndreptau spre catastrofă, când luptele politice atinseseră paroxismul, când interese diferite învrăjbeau partidele și cele mai dezastruoase decizii erau adoptate. A fost menirea lui Ieremia să se opună direcției în care mergea poporul, să facă un efort eroic în încercarea de a-l opri și de a-l întoarce din drum, să dea greș și să fie nevoit să se dea la o parte pentru a-și privi neamul, pe care îl iubea cu duioșia unei mame, îndreptându-se spre ruină."

Dragii mei, nu cred că exagerez când afirm că noi trăim în vremuri care se aseamănă cu cele în care a trăit Ieremia.

Astăzi Dumnezeu nu mai face parte din tabloul lumii în care se desfășoară viața noastră. Dacă se face referire la Biblie, vorbele care se spun sunt tendențios rostite de către un necredincios. Cei care cred și ar avea un mesaj de comunicat din partea lui Dumnezeu sunt îndepărtați sistematic.

Din acest motiv cred că trăim în vremuri oarecum similare celor în care se afla Ieremia. Cred că această carte este actuală și că mesajul ei este semnificativ și astăzi.

Un alt autor a scris – “nu a fost un bărbat la fel de impozant ca Ilie sau de elocvent ca Isaia, ci timid, smerit, conștient de cât este de neajutorat, avid de înțelegerea și dragostea de care nu a avut niciodată parte – acesta a fost canalul prin care Cuvântul lui Dumnezeu s-a făcut auzit într-o eră coruptă și degenerată.”

Matei 16:13,14 “Isus a venit în părțile Cezareii lui Filip, și a întrebat pe ucenicii Săi: „Cine zic oamenii că Sunt Eu, Fiul omului?” Ei au răspuns: „Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții: Ilie; alții: Ieremia sau unul din prooroci.”

A existat așadar o diferență de opinii și nici unul dintre cei întrebați nu a părut să știe cine era El cu adevărat. Existau destule motive pentru care ei să fie de părere că Domnul Isus este Ilie sau Ioan Botezătorul. Mai erau unii care credeau că este Ieremia, dat fiind faptul că acesta fusese un om al tristeții, obișnuit cu suferința. Diferența dintre Domnul Isus și Ieremia constă în faptul că Mântuitorul nostru a purtat durerile noastre și tristețile noastre în timp ce profetul își purta propria povară care îi rupea inima. De altfel, a și venit înaintea Domnului într-una dintre zile spunând – “nu mai pot continua. Povara mă trânteste la pământ, în curând voi ceda nervos. Ar trebui să te gândești la o altă persoană”. Domnul i-a răspuns – în regulă, însă îți voi păstra demisia pe birou pentru că am impresia că te vei întoarce. Într-adevăr, Ieremia s-a întors și l-a spus – “Cuvântul lui Dumnezeu este ca un foc în oasele mele, trebuie să-l comunic oamenilor “. Așa a făcut chiar dacă astfel inima lui s-a frânt. Dumnezeu a dorit un asemenea om, pentru că doar un om blând putea duce poporului un mesaj dur. El a dorit ca poporul Său să știe că, deși îi trimitea în captivitate, deși îi judeca, inima Sa suferea. Așa cum spunea și profetul Isaia, judecata este lucrarea ciudată a lui Dumnezeu .”Căci Domnul Se va scula ca la muntele Perațim, și Se va mânia ca în valea Gabaonului, ca să-și facă lucrarea, lucrarea Lui ciudată, ca să-și împlinească lucrul, lucrul Lui nemaiauzit.” **Isaia 28:21**

Ieremia și-a început activitatea la un secol distanță de Isaia. Și-a început lucrarea în timpul domniei regelui Iosia și a continuat și în captivitatea babiloniană. El a fost acela care a prezis cei 70 de ani de captivitate din Babilon.

De asemenea, el a văzut lumina dincolo de întunericul robiei. Nici un alt profet nu a mai vorbit la fel de optimist și încrezător despre viitor. Vom observa acest lucru pe măsură ce vom studia această carte.

Dar să vorbim puțin despre mesajul lui Ieremia. Mesajul lui Ieremia a fost unul dintre cele mai prost primite mesaje transmise vreodată vreunui popor și, prin urmare, a fost respins. Ieremia a fost numit trădător al țării deoarece declara că poporul urma să fie dus în captivitate. Cu un secol înainte, Isaia spusese că poporul trebuia să reziste. Cum se explică această schimbare? În zilele lui Ieremia poporul nu mai avea nimic altceva de făcut decât să se predea. În viziunea lui Dumnezeu, națiunea era terminată. Sosiseră vremurile neamurilor iar Babilonul deținea supremația. Detalii referitoare la această perioadă găsiți în capitolul 2 al cărții Daniel.

Veți observa, pe măsură ce vom studia cartea scrisă de Ieremia că apare de foarte multe ori cuvântul “decădere” care apare de mai multe ori în text. Cornilescu a tradus acest cuvântul **hbvm** (maşubaah) prin „necredincioasă”, „răzvrătit”, „vătămare”. Acum, sensul nu este greșit, pentru că alunecarea de la credință, apostazia implică toate aceste aspecte surprinse de Cornilescu.

Vreau să mai adaug doar că acest cuvânt nu mai apare decât de 4 ori în alte cărți biblice – Osea și Proverbe.

De asemenea, numele Babilon este menționat deseori, mai mult decât în tot restul Scripturii.

Dar iată cum arată structura cărții:

Capitolul 1

I. chemarea profetului în perioada domniei regelui Iosia **1**

II. profeții care vizează Iuda și Ierusalimul înaintea domniei lui Zedechia

Capitolele 2-20

1. condamnarea regatului lui Iuda 2-3:5
 - a. respingerea lui Iehova
 - b. acceptarea zeilor străini
2. acuzația de necredință din vremea domniei lui Iosia, 3:6 – 6
3. avertizarea comunicată la porțile Casei Domnului. 7-10
4. Israel încalcă legământul încheiat cu Domnul în pustie 11,12

5. pilda brâului de lână 13
6. pedepsirea națiunii necredincioase prin secetă și foamete 14,15
7. lui Ieremia i se interzice să se căsătorească 16-17:18
8. mesaj pentru rege în poarta Casei Domnului 17:19-27
9. semnul de la casa olarului 18,19
10. Ieremia persecutat 20

III. Profețiile din vremea domniei lui Zedechia Capitolele 21-29

1. răspunsul lui Zedechia cu privire la Nebucadnețar 21,22
2. o lumină puternică într-o zi foarte întunecată 23
3. pilda celor două coșuri cu smochine 24
4. Domnul le vorbește despre cei 70 de ani de captivitate 25
5. mesajul din curtea Templului în vremea domniei lui Ioiachim 26
6. parabola jugurilor 27,28
7. mesajul de încurajare pentru primul grup de captivi 29

IV. Profeții despre viitorul celor 12 triburi și apropiata captivitate babiloniană

Capitolele 30-39

1. marile neazuri viitoare 30
2. capitolul "Eu voi" 31
3. Ieremia în închisoare, cumpărarea de proprietăți 32
4. Împărăția viitoare așa cum i-a fost ea promisă lui David 33
5. prevestirea captivității lui Zedechia 34
6. recabiții ascultă pe Domnul 36
7. Ioiachim distruge Cuvântul Domnului 36
8. Ieremia în închisoare 37,38
9. Iuda pleacă în captivitate; Ieremia eliberat din închisoare 39

- V. Profeții pentru cei rămași în țară după distrugerea Ierusalimului 40-42

VI. Profeții în vremea ultimelor zile ale lui Ieremia în Egipt 43-51

1. pentru rămășița din Egipt 43,44
2. pentru Baruc 45
3. pentru Egipt 46
4. pentru filistenii 47
5. pentru Moab 48
6. pentru Amon, Edom, Damasc, Chedar, Hazor, Elam 49
7. pentru Babilon 50,51

VII. Împlinirea profeției cu privire la distrugerea Ierusalimului.

Cam acestea sunt datele generale ale cărții, și nu ne rămâne altceva de făcut decât să ne pornim la drum prin paginile acestei cărți, plină de învățături și de cuvinte ale lui Dumnezeu.

Să nu uităm, dragi prieteni, că ne este atât de necesară compania Duhului Sfânt pentru ca mesajul transmis de Dumnezeu poporului Său cu mii de ani în urmă să devină un mesaj și pentru noi. De aceea trebuie să-i cerem suportul și intervenția în această direcție.

Vreau să mai spun, pentru început, că acest prim capitol ne va ajuta să înțelegem mai bine cărțile profeților pentru că îi vom urmări și în scrierile biblice de la I Samuel la II Cronici - cărțile istorice care acoperă aceeași perioadă de timp. Profeții au proorocit în aceeași perioadă de timp la care fac referire aceste cărți istorice, cu excepția lui Hagai, Zaharia și Maleahi care au profețit după exil, încadrându-se în perioada istorică a cărților Ezra și Neemia.

Să vedem mai întâi cum au stat lucrurile cu chemarea lui Ieremia: **Ieremia 1:1**

v.1 Cuvintele lui Ieremia, fiul lui Hilchia, unul din preoții din Anatot, din țara lui Beniamin.

Aici se face referire la Hilchia, cel care este tatăl lui Ieremia. El a fost preot și găsit cartea Legii în timpul perioadei domniei lui Iosia. Această descoperire a Legii pe care Domnul a dat-o lui Moise a dus la trezirea din timpul domniei lui Iosia. Trezirile nu sunt determinate de către oameni ci de către Cuvântul lui Dumnezeu. Niciodată un om dar întotdeauna Cuvântul, el este întotdeauna responsabil de fiecare dintre trezirile spirituale care se petrec în biserică. E adevărat că Dumnezeu a folosit oameni, însă aceștia nu sunt decât niște instrumente. Înregistrarea trezirii spirituale și a efectelor pe care aceasta le-a avut sunt surprinse în cărțile istorice **II Impărați 22 si II Cronici 34**.

Anatot este orașul în care s-a născut Ieremia. Este situat la câțiva Km la N de Ierusalim.

Ieremia 1:2

v.2 Cuvîntul Domnului i-a vorbit pe vremea lui Iosia, fiul Amon, împăratul lui Iuda, în al treisprezecelea an al domniei lui,

Iosia avea doar 8 ani atunci când a urcat pe tron; a domnit vreme de 31 de ani. Ieremia și-a început activitatea atunci când Iosia avea 22 de ani. Ieremia era atunci în vârstă de 20 de ani, astfel, este posibil ca cei doi să fi fost prieteni. Ieremia a profețit pe parcursul a 18 ani din domnia lui Iosia, luând parte apoi la înmormântarea acestuia.

1Cronici 35:25 *Ieremia a făcut un cântec de jale pentru Iosia. Toți cântăreții și toate cântărețele au vorbit de Iosia în cântecele lor de jale pînă în ziua de azi, și au ajuns o datină în Israel. Cîntările acestea sînt scrise în „Cîntecele de jale.”*

Iosia a făcut un lucru prostesc – chiar și oamenii lui Dumnezeu pot face uneori lucruri stupide. S-a dus și l-a atacat pe faraonul Egiptului la Cherchemiș, deși acesta nu avea gânduri războinice cu privire la Iuda. Dintr-un motiv anume Iosia a plecat la război în valea Ezdraelon sau Armaghedon la Meghido și acolo a fost omorât. Ieremia l-a plîns pentru că Iosia fusese un rege bun. Ultima trezire spirituală în mijlocul poporului a avut loc sub domnia acestui rege; după moartea lui, Ieremia a asistat la “căderea nopții” asupra poporului, o noapte din care nu au reușit să iasă decît după robia babiloniană.

v.3 și pe vremea lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, pînă la sfîrșitul anului al unsprezecelea al lui Zedechia, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, pînă pe vremea cînd a fost dus Ierusalimul în robie, în luna a cincea. **Ieremia 1:3**

Acest verset indică durata exactă în care și-a desfășurat activitatea Ieremia – din al 13-lea al domniei lui Iosia și pînă la ducerea Ierusalimului în robie.

Știm că atunci când Iuda a fost dus în robie, Nebucadnețar i-a permis lui Ieremia să rămână în țară. **11 Nebucadnețar, împăratul Babilonului, dăduse porunca următoare cu privire la Ieremia, prin Nebuzaradan, căpetenia străjerilor: „Ia-l, poartă grijă de el, și nu-i face niciun rău, ci fă-i ce-ți va cere!” Ieremia 39:11,12**

Bineînțeles, Ieremia nu dorea să meargă în exil împreună cu cei care îi respinseseră mesajul și care acum erau duși în robie, așa cum el prezisese. Cum Nebucadnețar îi oferise această șansă, a ales să rămână în țară alături de mâna de oameni care preferase să facă la fel.

Acești fugari, însă, au nesocotit sfatul lui Ieremia și au fugit în Egipt luându-l și pe profet cu ei. În Egipt, Ieremia a continuat să le vestească Cuvântul lui Dumnezeu.

II Cronici 36 completează câteva pagini de istorie trecute cu vederea. Ioahaz, fiul lui Iosia, nu apare menționat în scrierile lui Ieremia. Acesta a domnit vreme de doar 3 luni, apoi a fost eliminat și în locul lui a fost pus rege fratele faraonului, Eliakim. Acesta și-a schimbat numele în Ioiachim. A domnit vreme de 11 ani. Ieremia l-a avertizat să nu se răzvrătească față de Nebucadnețar, regele Babilonului. Sfatul nu i-a fost ascultat și, prin urmare, a fost dus și el captiv, în Babilon. După înlăturarea lui Eliachim, regele Babilonului l-a așezat pe Ioiachim pe tronul Ierusalimului. El a domnit 3 luni și 10 zile. Nici el nu este menționat deoarece a fost eliminat rapid. Nebucadnetar l-a dus captiv în Babilon. Apoi la tronul Ierusalimului a venit rândul lui Zedechia, fratele tatălui lui Ioiachim. Acesta a domnit vreme de 11 ani. Atunci când Zedechia s-a răzvrătit, Nebucadnețar a distrus Ierusalimul, ucigându-i pe cei doi fii ai acestuia. Lui Zedechia i-au fost scoși ochii și a fost dus și el captiv în Babilon.

Toate aceste sună barbar și, așa a și fost. Trebuie însă să ne amintim că Nebucadnețar fusese răbdător cu cetatea Ierusalimului. Iar poporul refuzase să asculte cuvântul Domnului vestit de Ieremia.

Ieremia și-a continuat lucrarea în rândul celor care au rămas la Ierusalim. După ce aceștia l-au forțat să plece împreună cu ei în Egipt, și-a continuat slujba în acea țară până în momentul morții. Putem spune astfel că două au fost lucrurile care au caracterizat viața lui Ieremia: plânsul și singurătatea. Acestea și-au pus amprenta asupra întregii sale activități.

Ascultați acum declarația lui Ieremia cu privire la originea cuvintelor sale.

v.4 „Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

Cuvântul Domnului i-a vorbit lui Ieremia. Nu vreau să accentuez foarte tare acest aspect. Dacă nu ești pregătit să înțelegi acest lucru, mai bine pune cartea aceasta deoparte. Deocamdată mesajul ei nu ți se adresează. Este Cuvântul Domnului și eu nu îmi propun să explic cum a ajuns el la Ieremia. Știm însă ca a ajuns la el. **Ieremia 1:5**

v.5 „Mai bine înainte ca să te fi întocmit în pîntecele mamei tale, te cunoșteam, și mai înainte ca să fi ieșit tu din pîntecele ei, Eu te pusesem deoparte, și te făcusem proroc al neamurilor.”

Mă bucur că mama lui Ieremia nu făcea avorturi – altfel, Ieremia nu s-ar fi născut niciodată. Mulți oameni în ziua de azi întreabă “Când devine un copil, copil?”. Pot să vă spun că un copil este copil chiar din momentul concepției. Citiți Psalmul 139. David spune [v.15 Trupul meu nu era ascuns de Tine, când am fost făcut într'un loc tainic, țesut în chip ciudat, ca în adâncimile pământului. Ps 139:15](#)

El a fost conceput în pântecul mamei sale și din acel moment viața sa a început. Am aflat de la un ginecolog că încă din primele momente începe o dezvoltare extraordinară a fătului. Avortul este o crimă cu excepția cazului în care în acest mod se salvează o viață. Dumnezeu i-a spus lui Ieremia: înainte să te naști te cunoșteam și te-am ales. De ce i-a spus Dumnezeu aceste cuvinte lui Ieremia?

Dragul meu, Dumnezeu l-a întrebat pe Ieremia dacă vrea să transmită poporului lui Iuda un mesaj care va fi respins de către aceștia. Ieremia urma să fie închis din cauză că transmitea cuvântul lui Dumnezeu. Mesajul pe care avea să îl transmită îi va frânge inima pentru că își iubea poporul și se îngrozea aflând de la Dumnezeu ce avea să pățească.

Dumnezeu a dorit un asemenea om sensibil. La curtea regelui Ahab, unde cei mai mulți se închinau Izabelei, Domnul a găsit cu cale să îl trimită pe Ilie, un bărbat puternic. Însă înainte ca regatul lui Iuda să fie dus în robie, Dumnezeu a vrut ca poporul să afle cât de mult îl iubește și că dorește să îi salveze. Din acest motiv l-a ales pe Ieremia. Aceste cuvinte sunt rostite ca o încurajare: “vreau să știi, Ieremia, că Eu sunt cel care te-am chemat, te-am pus profet și te-am făcut sfânt.”

Sfințirea înseamnă să fii pus deoparte pentru a fi folosit de către Dumnezeu. Vechile vase folosite în cort și la templu – în timpul slujbelor religioase – erau denumite vase sfinte, sfințite. Însă dacă ele păreau să fie vechi și sugerau nevoia achiziționării unor noi, de ce mai erau considerate sfinte? Pentru că erau în slujba Domnului. Orice este pus deoparte pentru slujba Domnului este sfânt. Dumnezeu spune: “înainte să te fi născut, Ieremia, te-am pus deoparte pentru folosul Meu. Așa că nu te neliniști cu privire la efectul mesajului pe care îl vei transmite poporului. Ai grijă să fie transmis corect.”

Sincer să fiu, Dumnezeu așteaptă același lucru și din partea mea. Mă simt bine pregătind aceste mesaje. Vreau să ofer Cuvântul lui Dumnezeu pur și simplu. Aceasta este responsabilitatea mea. Știu că nu sunt responsabil față de oameni ci față de Dumnezeu. Mi-ar părea rău să știu că ceea ce spun vă supără, mi-aș dori să vă placă.

Oricum, mai important este să rețineți ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu.

Continuăm în întâlnirea noastră viitoare ! Fiți binecuvântați!